

Vlaams
Parlement

vergadering **C35**
zittingsjaar 2014-2015

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 22 oktober 2014

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van de heer Willy Segers tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de conclusies van het rapport 'Moslims en niet-moslims in Brussel: tussen spanningen en wederzijdse aanpassingen'	
- 229 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van mevrouw Yamila Idrissi tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de studie in opdracht van de Koning Boudewijnstichting over de relaties en wederzijdse kijk tussen moslims en niet-moslims in Brussel	
- 252 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van de heer Jo De Ro tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de besparingen bij vzw 'de Rand'	
- 221 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van mevrouw Katia Segers tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de besparingen bij vzw 'de Rand'	
- 249 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van de heer Willy Segers tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de besparingen bij vzw 'de Rand'	
- 287 (2014-2015)	13
VRAAG OM UITLEG van de heer Jo De Ro tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de mogelijke negatieve financiële gevolgen van het bevriezen van de lokale integratiesubsidies voor de gemeenten en steden uit de Vlaamse Rand	
- 222 (2014-2015)	19
VRAAG OM UITLEG van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de uitspraken van de minister-president over de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap	
- 247 (2014-2015)	21

VRAAG OM UITLEG van de heer Willy Segers tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de conclusies van het rapport 'Moslims en niet-moslims in Brussel: tussen spanningen en wederzijdse aanpassingen'
– 229 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van mevrouw Yamila Idrissi tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de studie in opdracht van de Koning Boudewijnstichting over de relaties en wederzijdse kijk tussen moslims en niet-moslims in Brussel
– 252 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, onlangs heeft de Koning Boudewijnstichting op haar webstek de belangrijkste conclusies van het rapport 'Moslims en niet-moslims in Brussel: tussen spanningen en wederzijdse aanpassingen' gepubliceerd. Het betreft een studie over de relaties en de wederzijdse kijk tussen moslims en niet-moslims in Brussel. Het onderzoek richtte zich "in het bijzonder op de relaties in scholen, bedrijven en verenigingen, maar ook op het intermenselijke vlak. De resultaten wijzen op de moeilijkheden om vreedzame relaties op te bouwen, en op het wederzijds gevoel van onbehagen."

Een van de belangrijkste conclusies vormt het feit dat "ondanks de wettelijke regelingen en het belangrijke werk in de samenleving zelf om de wederzijdse aanpassingen aan te brengen, er nog altijd heel wat onderhuidse spanningen zijn die eventueel te maken hebben met (denkbeeldige) fobieën of met min of meer aanvaarde ideologische standpunten." Er is dus nog veel werk aan de winkel, langs beide kanten.

Minister, in de vorige legislatuur heb ik uw voorganger, Pascal Smet, enkele vragen gesteld over de religieuze oversocialisering bij moslimjongeren in Brussel en het beleid daaromtrent in samenwerking met de andere betrokken overheden. Dat was naar aanleiding van een studie van de Universit  catholique de Louvain (UCL) over de moslimbevolking in onze hoofdstad. Daaruit bleek onder meer dat het salafisme moslims isoleert van andere moslims en van niet-moslims. Uw voorganger zag vooral sport en onderwijs als mogelijke antwoorden op religieus extremisme en wees het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een belangrijke regierol toe in deze problematiek.

Minister, hoe staat u tegenover de bevindingen van dit rapport? Welke aanbevelingen vormen voorwerp van eventueel nieuw beleid? Welke rol wilt u spelen in het bestrijden van religieus extremisme bij Brusselse jongeren? Ziet u bijvoorbeeld ook een belangrijke regierol voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest? Hebt u al overleg gepland met de andere betrokken ministers? Beschouwt u het aanstellen van radicaliseringsambtenaren in de Brusselse gemeenten als een belangrijke stap in de goede richting? Zo ja, plant u overleg met hen?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Minister, in opdracht van de Koning Boudewijnstichting voerde het Centrum voor de Studie van de Islam in de Hedendaagse Wereld (CISMOC) een studie uit over de blik van Brusselse moslims en niet-moslims op elkaar en op de samenleving. De bedoeling van de studie was

om aan beide zijden de bronnen van ergernis vast te stellen. Collega Segers heeft het alleen maar over moslims en vergeet daarbij dat de studie ook voor een belangrijk deel over niet-moslims gaat.

De studie besteedde ook bijzondere aandacht aan het opsporen van processen die leiden tot wederzijdse vervreemding of zelfs conflicten. De studie stipt een aantal problematische aspecten aan die in Brussel opduiken bij ontmoetingen tussen moslims en niet-moslims, zoals de visie op het statuut van de islam, verbodsbepalingen, gender enzovoort.

Zo stelt de studie vast dat leerkrachten, opvoeders en animatoren in Brusselse instellingen heel weinig gewapend zijn om te antwoorden op vragen van jongeren. Voor een groot deel is dat ook normaal, dat je als puber een identiteitscrisis doormaakt en daar vragen over begint te stellen. Men stelt vast dat leerkrachten en opvoeders niet gewapend zijn om correct te antwoorden, en daardoor zelfs proberen om die thema's uit de weg te gaan.

En dat is jammer, want een studie van Felice Dassetto toont aan dat tussen de 250.000 en 300.000 Brusselaars een islamitische achtergrond hebben. Daarvan zijn er tussen de 120.000 en 150.000 personen praktiserend en actief binnen religieuze bewegingen. Daarom is het belangrijk dat we die vragen hier vandaag stellen.

De studie van de Koning Boudewijnstichting is echter niet alleen gefixeerd op de islam. Ze stelt bijvoorbeeld ook dat er discriminatie is en dat heel veel jongeren zich gediscrimineerd voelen. Daar bestaan ook andere onderzoeken over. De studie van professor Baert in Gent zegt dat als je een Turkse achternaam hebt, maar voor de rest een gelijkaardige scholing, woonplaats, ervaring of hobby, je de helft meer sollicitatiebrieven moet sturen om uitgenodigd te worden voor een sollicitatiegesprek dan een sollicitant met een Vlaamse naam. En dan ben je nog niet aangenomen.

Deze studie gaat dus veel breder dan alleen maar de moslimthematiek. Ze gaat over het samenleven in Brussel en hoe je dat samen met elkaar doet. Er is een enorme behoefte aan kennis en debat onder die jongeren. Ze zitten met heel veel vragen en twijfels. En daar ligt het pad vrij voor u, als minister van Brussel en Jeugd, om ervoor te zorgen dat die jongeren veel beter begeleid en geïnformeerd worden.

We zien ook dat de aandacht van niet-moslims zich vooral concentreert op bepaalde hedendaagse misstanden in de moslimwereld en dat ze zich vaak ergeren aan de opdringerige geloofsijver, ook al weten ze weinig over de concrete wereld en de ervaring van de Brusselse moslims. Ook daar is werk aan de winkel.

De studie stelt "dat het benoemen van reële situaties die spanningen aanwakkeren een onontbeerlijke voorwaarde is voor het identificeren van aspecten die we kunnen aanpakken. Langs beide zijden is er een zwijgende meerderheid die beschikbaar is en openstaat voor meer vreedzame uitwisselingen."

Ten slotte doet de studie een belangrijke aanbeveling, namelijk dat we afstand moeten nemen van een indeling in algemene categorieën. Je ziet dat ook al in dit debat. We moeten de omvang van de uitdagingen door de aanwezigheid van de moderne islam in Europa en vooral Brussel, situeren. We moeten afstappen van extreme standpunten en onze houding herzien. We moeten de eenzijdige categorie van islamofobie opnieuw bekijken.

Minister, hebt u kennis genomen van deze studie? Zo ja, welke conclusies trekt u hieruit? Verontrusten de resultaten van de studie u? Welke beleidsmaatregelen

zult u hiervoor nemen? Denkt u vanuit het beleidsdomein Jeugd, Brussel of andere hierin maatregelen te kunnen nemen? Hebt u hierover al contact gehad met het middenveld en de scholen? Zo ja, wat is het resultaat van die contacten? Zo nee, zult u hierover nog contacten leggen? Een heel specifiek luik gaat over onderwijs. Hebt u hierover al contact gehad met uw collega-minister Crevits? Zo ja, wat is het resultaat van dit contact? Zo nee, zult u hierover nog contact hebben?

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Eerst en vooral wil ik mij voor het grootste deel aansluiten bij de heer Segers en mevrouw Idrissi. Het is een heel gevoelig onderwerp, dat het verdient om in alle nuance te worden behandeld. We moeten ons ervoor hoeden in stereotypen te vervallen. Ik vrees dat het thema de komende jaren actueel zal blijven en nog sterker aanwezig zal zijn, zeker gezien de verdere ontwikkelingen in het Midden-Oosten.

Ik wil graag twee elementen verder onderstrepen. Ik wil de migratie situeren. Ik denk dat heel veel Brusselaars met een migratiegeschiedenis eigenlijk niet goed weten wat daarvan de achtergrond is en daardoor gemakkelijker een doelwit kunnen zijn van zeer duidelijke, maar soms extremistische theorieën. Ik denk dat het onderwijs de taak heeft daarbij te helpen. In onze geschiedenislessen is er veel sprake van bijvoorbeeld Bourgondische vorsten, maar over de migratie van vijftig of zestig jaar geleden vanuit Turkije en Marokko wordt nagenoeg niets gezegd. Het situeren van dat migratieverleden is belangrijk. In de opleiding van leerkracht moet er ook specifieke aandacht worden besteed aan het bijzondere publiek in Brussel.

Minister, hebt u hierover overleg gepland met uw collega-minister van Onderwijs?

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Minister, vervang Brussel en Brusselse jongeren door gelijk welke andere stad met nogal wat jonge mensen die zoekende zijn, zoals Antwerpen, Mechelen en Vilvoorde en je komt volgens mij tot soortgelijke resultaten.

Mijn vraag zit al impliciet en expliciet vervat in de betogen van de collega's. We kunnen de vragen aan u stellen en ook aan minister Crevits, omdat er ook veel samenhangt met hoe leerkrachten zich voelen en hoe leerlingen tegen leerkrachten en scholen aankijken.

Ook dit onderzoek doet een zeer duidelijke oproep om binnen de Vlaamse Regering horizontaal te werken en een aantal problemen aan te pakken die niet stoppen aan de bevoegdheidsgrens of de gewestgrens.

Minister, ik kijk uit naar uw antwoord en vooral ook naar de beleidsnota's die we de komende weken zullen bespreken. Die zullen voor mij toch wel een ernstige toets zijn van hoe u en uw collega's die samenwerking zien, ook binnen de administratie en met mensen op het terrein.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Geachte collega's, Brussel is een kosmopolitische stad, een kleine wereldstad, zoals we die ook graag zien. Zoals bekend is Brussel de stad in België met de grootste diversiteit naar culturele afkomst. Ruim meer dan de helft van de bevolking is van buitenlandse oorsprong.

De studie waarnaar de vraagstellers verwijzen, heeft inderdaad als voorwerp 'Moslims en niet-moslims in Brussel: tussen spanningen en wederzijdse aanpassingen'. De studie werd uitgevoerd door CISMOC, het Centrum voor de Studie van de Islam in de Hedendaagse Wereld.

Sinds deze maand staat de synthese van het onderzoek op de website van de instelling. Wie er de besluiten op naleest, wordt er in eerste instantie niet bepaald vrolijker van. Er wordt onder meer gesproken over: de relaties tussen de moslims en niet-moslims, die niet van een leien dak lopen en soms zwaar doorwegen op de onderlinge verhoudingen; het ontstaan en bestaan van concrete wederzijdse relaties, die meestal getuigen van verbijstering, wederzijds afstand nemen, latente vijandigheid tot soms venijnige verbale confrontatie; een fundamenteel historisch geschil dat aanwezig blijft tussen de moslim- en niet-moslimgemeenschap; een te grote identificatie met de eigen groep door zowel moslims als niet-moslims; daarbovenop nog eens sociale tegenstellingen die de divergenties over waarden versterken.

De studie wil geen onrust zaaien, maar een vinger op de wonde leggen. De onderzoekers komen tot de zware conclusie dat de cohabitatie tot hiertoe globaal gezien enkel betrekking had op oppervlakkige aspecten. Daarom wil de studie 'benoemen' door vragen met betrekking tot zingeving in relatie te zetten tot concrete vraagstukken die vandaag vaak in een spanningsveld komen te staan. Daarbij wordt dan concreet verwezen naar genderissues, de relatie tussen wetenschap en geloof, het neutraliteitsprincipe van publieke instellingen enzovoort.

In de synthesesnota wordt voortdurend gewezen op het belang van na te denken over breuklijnen tussen de moslim- en de niet-moslimgroepen. De wederzijdse beeldvorming is negatief vertekend en laat weinig openheid tot debat en tot het naar elkaar toegroeien.

De nota besluit letterlijk op pagina 97: "... om afstand te nemen van de onbuigzaamheid van sommige standpunten." Dat is wederzijds te begrijpen.

In deze context, mevrouw Idrissi, is uw opmerking uiteraard relevant. Hoe kunnen we leerkrachten, opvoeders en animatoren bagage meegeven om bepaalde thema's bespreekbaar te maken? Het onderwerp van de studie ligt me na aan het hart. De analyse is scherp, maatschappelijk relevant en intellectueel uitdagend.

Alvorens enkele elementen van antwoord te geven – ook als minister van Jeugd, want het gaat wel degelijk over een bevoegdheidsoverschrijdende aangelegenheid –, wil ik de volgende Brusselse of algemene kanttekeningen maken. In de eerste plaats – dit moet u me niet kwalijk nemen, geachte volksvertegenwoordigers – vind ik dat deze studie meer verdient dan een week na publicatie de vraag aan de minister of hij de studie heeft gelezen en welk nieuw beleid hij hiermee gaat voeren. De vraag is relevant en moet worden gesteld, maar het is breder dan alleen de techniek van de parlementaire vraag. U moet zelf nadenken hoe het debat daarover kan worden verbreed. Ik vind de problematiek die hier wordt gesteld, te belangrijk en ook te moeilijk om te beantwoorden binnen het bestek van een parlementaire vraag, om er voor de vuist weg een antwoord op te formuleren. Niettemin zal ik toch een ernstige poging ondernemen.

Bovendien is het voorwerp van de studie inderdaad het samenleven van moslims en niet-moslims in Brussel, maar de problematiek overstijgt duidelijk Brussel. Het harmonieus samenleven van beide groepen is niet alleen een uitdaging in Brussel: het is dat ook in andere Vlaamse en Europese steden en ver daarbuiten.

Ik ben als minister van Brusselse aangelegenheden bevoegd voor het coördinerend beleid. Ik wil me hierachter niet wegsteken, maar de antwoorden op de gestelde vragen moeten ook komen vanuit de andere departementen, in het bijzonder Inburgering, Jeugd – dus mezelf weer – Welzijn en Onderwijs. Ten slotte zijn er in Brussel ook andere overheden bevoegd die ook deelantwoorden moeten formuleren. Ik denk hierbij aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), de Commission Communautaire Française (COCOF), de Franse Gemeenschap, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, gemeenten. In een van de vragen van vandaag wordt trouwens expliciet verwezen naar de zogenaamde radicaliseringsambtenaren van de Brusselse gemeenten.

Ik vind dus dat we de problematiek breder moeten benaderen dan enkel vanuit mijn coördinerende bevoegdheid Brusselse aangelegenheden. Ik zal zeker de betrokken collega's in de Vlaamse Regering aanschrijven met de vraag welke acties we hier kunnen ondernemen. We zullen het effectief gezamenlijk doen. Ik denk hierbij dan aan de ministers bevoegd voor het onderwijs, de jeugd, de integratie en inburgering enzovoort.

Mijnheer Segers, aangezien u in uw vraag ook verwijst naar de strijd tegen religieus radicalisme, wil ik in dit verband ook verwijzen naar het federaal regeerakkoord. Daar werden afspraken gemaakt rond een integrale aanpak van radicalisering. Men wil hierbij een beleid uitwerken op preventief, proactief, justitieel en bestuurlijk vlak. Ik citeer uit het federaal regeerakkoord: "Gelet op het belang van een preventief luik in de globale aanpak van het radicalisme en het gewelddadig jihadisme, zal de federale regering een overleg opstarten met de deelstaten en de lokale besturen die ter zake belangrijke hefboomen hebben". Wat we hier moeten vermijden, is dat we in al deze horizontale contacten zowel binnen de Vlaamse Regering als over onze bevoegdheden als deelstaat heen, verzanden in nietsdoen, want dat is altijd het risico. Enfin, nietsdoen: dat iedereen naar iedereen kijkt.

Naast minister bevoegd voor de Brusselse aangelegenheden ben ik ook bevoegd voor de jeugd. In mijn beleidsnota die na het herfstreces zal worden voorgesteld in de bevoegde commissie, schrijf ik een specifieke operationele doelstelling om het jeugdwerk toegankelijk te maken voor maatschappelijk kwetsbare jongeren van vreemde origine. Een van de redenen van de spanningen tussen de jongeren die het onderzoek aanhaalt, is het feit dat er weinig gemeenschappelijke ontmoetingsplaatsen zijn voor jongeren met een verschillende achtergrond. Dat heeft vaak te maken met de kwetsbare situatie van de ouders, waardoor parascolaire activiteiten minder worden bezocht.

Omdat onwetendheid vaak aan de basis ligt van spanningen tussen jongeren, is het in dit verband belangrijk dat jongeren ook buiten de schoolse omgeving met elkaar in contact komen. Ik bedoel wel degelijk alle jongeren, niet enkele jongeren van een of andere culturele herkomst. Ik denk hierbij in de eerste plaats aan de verschillende jeugdwerkingen.

In mijn hoedanigheid als minister van Jeugd zal ik daarom aandacht besteden aan het toegankelijk maken van het jeugdwerk voor maatschappelijk kwetsbaren en jongeren van vreemde origine. Het is belangrijk dat alle lagen van de bevolking, ongeacht hun etnische afkomst, worden betrokken bij de verschillende jeugdwerkingen. Projecten die een aantrekkelijk aanbod uitwerken voor iedereen en waar iedereen zich goed voelt, verdienen dan ook alle steun. Toegankelijk maken is één zaak, empowerment en emancipatie een andere.

Het jeugdwerk met maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren heeft een opdracht op het vlak van zelfontplooiing, empowerment en emancipatie en kan een stap in de goede richting zijn om jongeren positief te leren omgaan met

diversiteit. Ik zal daar nu niet dieper op ingaan, omdat het onderwerp zal zijn van het debat in de commissie Jeugd na de herfstvakantie. Ik loop daarop nu enigszins vooruit. Ik wil wel aangeven dat er een aantal accenten en perspectieven in die richting duidelijk verankerd zijn in de beleidsnota.

Zoals ik al zei, mijnheer Segers, verwijst u ook nog naar de strijd tegen religieus extremisme. Vooreerst wil ik hier zeggen dat ik vind dat we een goed onderscheid moeten maken tussen religieus extremisme enerzijds en het slecht begrip tussen moslims en niet-moslimjongeren anderzijds, waar de hogervermelde studie onderzoek naar deed. Voor mij zijn dit twee afzonderlijke sociale feiten, die elkaar raken op een bepaald moment, maar toch een aparte benadering nodig hebben.

Dit gezegd zijnde wil ik in antwoord op de vragen toch al meegeven dat ik over het moslimextremisme dat momenteel aanwezig is in de samenleving, ook een passus plan in mijn beleidsnota Jeugd, maar zonder de pretentie te hebben dit probleem vanuit het jeugdwerk te kunnen/moeten oplossen. Het jeugdwerk heeft in dit geval enkel een preventieve signalisatiefunctie. Maar dit thema zullen we in de beleidsnota verder bespreken.

Wat concreter nu. Ik hoop dat u me niet ten kwade duidt dat op een heel algemene vraag in het begin heel algemene antwoorden komen. Enkele zaken die we zouden kunnen doen, zijn de volgende. Ik heb het genoeg al een verleden te hebben. Toen ik in 1991 debuteerde op het kabinet van een staatssecretaris bevoegd voor de coördinatie van het migrantenbeleid in Brussel, hebben we ons in een heel moeilijke periode na 'zwarte zondag' afgevraagd wat we daar kunnen aan doen. We hebben dan voluntaristisch en misschien zelfs lichtjes amateuristisch – het was een coördinerende bevoegdheid zonder veel middelen – een brochure gemaakt over vooroordelen van Belgen ten opzichte van migranten en vice versa. Ik denk dat we er zeven hadden.

Het onnozele van die actie was dat we toen nog dachten dat we, door deur aan deur te gaan in buurten waar de spanningen vrij hoog waren – wat we ook hebben gedaan gedurende vele weekends –, het probleem zouden oplossen. Zo jong en naïef was ik toen.

Het goede van dat boekje is dat er op een vulgariserende manier nog altijd wordt ingegaan op gelijkenissen en verschillen en dat er op die manier bagage wordt aangereikt in het onderwijs. Samen met minister Crevits moeten we nagaan wat er al bestaat aan materiaal dat in de lessen aan bod kan komen en hoe we leerkrachten kunnen versterken om hen de nodige ruggengraat te geven om dat onderwerp aan bod te laten komen. Ik geloof dat het zinvol is om verschillen te benoemen omdat er op die manier gemakkelijker tot gelijkenissen kan worden gekomen. Dat blijft mijn diepste overtuiging.

Wat betreft het jeugdwerk moeten we nagaan wat er al voorhanden is aan materiaal over die thema's binnen de jongereninformatiepunten. Er moet ook worden nagegaan wie die informatie raadpleegt. Komt die wel bij de juiste personen? Zo niet, moeten we daar bijkomende inspanningen voor leveren?

Die concrete denksporen moeten we de komende weken en maanden uitwerken. Zonder me neer te leggen bij de zwaarte van de studie an sich, kan ik me inbeelden dat we binnen twee jaar een gelijkaardig debat zullen moeten voeren. We moeten dan wel kunnen aantonen dat er bijkomende inspanningen zijn gebeurd, in eerste instantie van de bevoegde ministers, maar ik nodig ook u uit om gericht een antwoord te proberen geven op deze problematiek.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Minister, ik dank u voor uw beknopte visie. U hebt ook aangegeven wat de reden daarvoor is en die is terecht. Mijn vraag had ook niet als bedoeling om het volledige plan in al zijn facetten te krijgen. Ik zal deze vraag ook aan minister Crevits stellen omdat onderwijs hier een belangrijke rol in speelt. Het is vooral vanuit uw coördinerende functie voor Brusselse instellingen dat ik u heb bevraagd.

Ik verwijs naar de discussie van twee jaar geleden. De dames Idrissi en Zamouri hebben toen vanuit het Brusselse standpunt de zaak belicht. Men dacht toen over het hoogtepunt heen te zijn en dat het probleem aan het wegebben was. We dachten dat het nog om enkele extreme gevallen ging die de bovenhand niet mochten halen. Ondertussen zijn we twee jaar verder en weten we wat er allemaal aan de hand is in de wereld. We mogen daar niet blind voor zijn. Dat is ook een passage van een van de onderzoeksters: "We kunnen niet zeggen dat alles goed gaat, want het gaat niet goed. We moeten ook niet denken dat alles zal overwaaien." Ik ben dan ook erg tevreden met uw conclusie dat we er iets aan moeten doen zodat we binnen twee jaar niet dezelfde discussie moeten voeren. Het horizontale beleid moet worden opgevolgd in elke bevoegde commissie en voor alle parlementsleden is daarin een rol weggelegd.

De discussie van twee jaar geleden heeft ons geleerd waar de regierol moet liggen. U hebt ook terecht aangehaald dat er een bijzondere passage staat in het federale regeerakkoord waar we ook rekening mee zullen moeten houden. Voor de Brusselse instellingen moet sowieso een tandje worden bijgestoken. We rekenen op u om van hieruit de coördinerende rol van Vlaanderen naar Brussel te spelen. Ik geef nog een voorbeeld dat ook twee jaar geleden aan bod kwam. Vanuit de Franse Gemeenschap en COCOF was er in het verleden geen wil om een gemeenschappelijk jeugdonderzoekplatform te hebben. Dat kan echter een initiatief zijn om in een kosmopolitische stad als Brussel alle jongeren te verenigen en niet enerzijds de Nederlandstaligen en anderzijds de anders- of Franstaligen en dan maar hopen dat er een gemeenschappelijke conclusie komt. Het is aangewezen om die weg niet te bewandelen. Wilt u die mogelijkheid onderzoeken? Hoe denkt u de andere Brusselse overheden hierbij te betrekken?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Minister, u hebt een voorzichtig antwoord gegeven. U lanceert een oproep naar ons maar ook naar uzelf om dit ter harte te nemen zodat het niet blijft steken in een vragenuurtje. U geeft ook twee concrete denksporen aan.

Op het vlak van de brochure blijf ik op mijn honger zitten. Om het op zijn Frans te zeggen: 'On a dépassé ce stade.' We zijn aan andere dingen toe. De heer Segers pleit ervoor om anderen hierbij te betrekken en dat is terecht, maar we moeten eerst en vooral nagaan wat we zelf kunnen doen. Waar kan de Vlaamse overheid verantwoordelijkheid in nemen? Ik heb enkele suggesties opgelijst die u misschien ter harte kunt nemen. We hebben nood aan een centrum voor Europese islam in Brussel. Uit de studie blijkt dat er heel wat vragen zijn en leraren, opvoeders en jeugdwerkers weten niet altijd wat te antwoorden of voelen zich er erg ongemakkelijk bij. Een expertisecentrum is dan ook nodig, vandaag meer dan ooit. We krijgen allemaal via de televisie binnen wat er in de wereld gebeurt, maar we hebben meer vragen dan antwoorden. Er is geen enkele instantie die objectieve informatie kan geven.

Minister, u hebt daarnet verwezen naar uw tijd als kabinetsmedewerker van een Brussels staatssecretaris. Als ik me niet vergis, is tijdens die periode het Brussels Studies Institute opgericht. Misschien kunt u eens over iets gelijkaardigs in verband met de Europese islam nadenken.

Brussel is niet alleen de hoofdstad van Vlaanderen, maar ook de hoofdstad van Europa. Brussel vormt een Midden-Oosten op zich. Alle strekkingen binnen de islam zijn er aanwezig. Sommige strekkingen zijn moslimreligies met enkel aanhangers in de kleinste boerengaten en andere strekkingen behoren tot de grootste die er zijn. De ene islam is de andere niet.

De nood is momenteel groter dan ooit. Er zijn een aantal goede denksporen. Tijdens de vorige legislatuur is minister Smet gestart met de opleidingen voor imams en islamconsulenten aan de KU Leuven. Die inspanningen moeten worden voortgezet. Momenteel worden die imams en islamconsulenten immers uit Saoedi-Arabië of elders gehaald. Zij komen met een zeer vertekend beeld naar hier. Hun islam is niet de moderne Europese islam.

Minister, u hebt een van uw bevoegdheden, namelijk cultuur, niet vermeld. Volgens mij kunnen binnen uw bevoegdheden nochtans nog heel wat zaken plaatsvinden. U hebt zelf verklaard dat we ontmoetingsplekken nodig hebben waar we kennis kunnen opdoen en waar mensen elkaar kunnen ontmoeten, van gedachten kunnen wisselen en ook met zaken kunnen worden geconfronteerd. Het cultuurbeleid lijkt me hiervoor ideaal.

Ik heb dit in de commissie Cultuur al vermeld. De Koninklijke Vlaamse Schouwburg (KVS) organiseert momenteel avonden met Rachid Benzine, een vooraanstaand islamoloog. Die avonden zijn eigenlijk vrij droog. Buiten het feit dat hij sexy is, is er aan die avonden niets sexy. Met enkel een microfoon neemt hij gedurende twee uur het woord. Alle Brusselaars, jongeren en ouderen, vrouwen met en zonder hoofddoek, zijn daar aanwezig. Hij legt uit wat de Koran is en in welke context dit boek moet worden geplaatst. Die zaal is uitverkocht. Er staan wachtrijen. Er is duidelijk honger en dorst naar dergelijke initiatieven. De plekken bestaan. Enkel de programmatie moet nog volgen. Ik kan direct drie of vier mensen opsommen die in het rijtje zouden passen.

Wat u binnen uw bevoegdheid voor cultuur ook zou kunnen doen, is de vertaling van werken van die toonaangevende denkers naar het Nederlands stimuleren. Dit begint stilaan te gebeuren. Die werken zijn weinig gekend. Als ze al gekend zijn, worden ze niet naar het Nederlands vertaald. Veel jongeren zijn op zoek naar kennis. Ze kunnen die werken niet in hun moedertaal, het Nederlands, lezen.

Dergelijke kleine ingrepen zijn belangrijk. Ze dragen ertoe bij dat kennis wordt doorgegeven en dat de horizons van die jongeren worden verbreed. Die jongeren gaan nu op zoek en krijgen op de Lemonnierlaan allerlei boekjes die absoluut een bepaalde strekking aanhangen. Vervolgens begeven ze zich op het internet en op Facebook. Wat daar aanwezig is, is totaal niet waar die jongeren naar op zoek zijn.

Volgens mij heb ik alle belangrijke punten aangehaald. Het debat is nog niet afgelopen. Ik kijk uit naar wat u in uw beleidsnota zult opnemen. Ik hoop dat we dit debat in deze commissie op een constructieve wijze zullen kunnen voortzetten.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Voorzitter, ik vind het zeer moeilijk me in dit debat te mengen. We trachten tijdens deze parlementaire discussie een immense materie te behandelen. Het gaat om de samenleving, om veiligheid, om kansen voor mensen, om polarisering en om radicalisering. Er liggen een hele hoop thema's op ons bord. Ik heb niet de ambitie op al deze punten in te gaan.

Minister, we moeten al deze essentiële, cruciale thema's aanpakken. U hebt terecht verklaard dat we niet moeten wegstijgen. Velen zijn bevoegd, maar we

moeten daar niet achter schuilen. Iedereen moet zijn verantwoordelijkheid nemen.

Mevrouw Idrissi heeft u opgeroepen na te gaan wat we kunnen doen. Ik sluit me aan bij de heer Segers. We moeten samenwerken met de Franstaligen die mee verantwoordelijk zijn en die Brussel mee besturen. Wat de haalbaarheid hiervan betreft, ben ik om een eenvoudige reden minder pessimistisch dan hij: het moet. Indien we in Brussel iets willen veranderen, moet de Vlaamse overheid met de Franstalige overheid samenwerken.

Er zijn voorbeelden die aantonen dat dit werkt. Tijdens de afgelopen legislatuur hebben de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en de Commission Communautaire Française (COCOF) in het jeugdbeleid geïnvesteerd. Dat is uw beleidsdomein. Ze hebben samen op jeugdwerkers ingezet. Er bestaan heel sterke pilootprojecten. De beide Brusselse ministers bevoegd voor het jeugdbeleid investeren samen in de jeugdwerking. Ze willen een overkoepelend verhaal vertellen. Dit pilootproject moet worden voortgezet.

Tijdens de begrotingsbesprekingen zullen we hierover allicht een debat voeren. Die mooie voorbeelden moeten blijven bestaan. Ik denk dan ook aan 'Het Werkt! Ca Marche!', een ander concreet project over de grenzen van de taalgemeenschappen in Brussel heen. Het is de bedoeling op deze wijze samen de stad aan te pakken. Dit is immers absoluut nodig.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Segers, u hebt me net gevraagd hoe ik ervoor zal zorgen dat met de verschillende partners overleg zal worden gevoerd en dat duidelijkheid over de regiefunctie ontstaat. Het antwoord is eenvoudig: ik zal hen contacteren. (*Gelach*)

Ik wil me niet neerbuigend over dit aspect van uw vraag om uitleg uitlaten. Er zijn al goede contacten gelegd. We zullen echter nog bijkomende contacten moeten leggen. Dat is goed aan het begin van een nieuwe beleidsperiode. Er zitten nieuwe mensen op nieuwe plaatsen. Hierdoor kunnen ook nieuwe dynamieken ontstaan. We zullen zeker contacten leggen met alle overheden die in mijn antwoord aan bod zijn gekomen.

Ik heb het daarnet over een brochure gehad. Het is echter niet mijn bedoeling opnieuw een brochure uit te brengen. Brochures hebben hun belang voor zover ze terecht komen bij de mensen die ze moeten of kunnen gebruiken en ook gebruikt worden. Het gaat niet over de brochures op zich, maar over wat men in tekst brengt en over wat men in kant-en-klare methodieken voor leerkrachten of jeugdwerkers kan brengen. Ik gaf gewoon het voorbeeld van hoe destijds de brochure een beetje als een wereldverbeterend instrument werd beschouwd en hoe die misschien ook wel een bepaalde impact heeft gehad, maar in elk geval niet voldoende.

Ik moet samen met de minister van Onderwijs bekijken wat er al bestaat en wat er werkt. Dit werk zal nooit helemaal af zijn, in die zin bestaan dé brochure en dé methodologie niet. We moeten er echter wel naar streven om een aantal zaken structureel in te bedden, niet alleen in het beleid maar in de dagelijkse realiteit op het terrein. In dat verband vond ik uw suggestie om te kijken in welke mate bepaalde interessante werken of bronnen kunnen worden vertaald, wel goed. Maar ook dat sluit een beetje aan bij de vraag hoe jongeren aan informatie geraken en welke rol jongereninformatiepunten vandaag nog spelen. Zijn zij nog zo relevant als zij zouden moeten zijn in een wereld waarin jongeren zich steeds meer informeren op sociale media, waar de kans op manipulatie op allerlei vlakken veel groter is? Wij veronderstellen nog altijd dat wat in een krant staat

ook waar is. Iedereen van ons weet echter dat in een artikel minstens drie fouten staan. Kranten wemelen van de fouten, jammer genoeg, en het is nog veel erger gesteld met de sociale media. En dan komen we opnieuw bij het debat van mediawijsheid.

Het zou nuttig zijn, en ik nodig u daar in alle sereniteit toe uit, om inzake het Centrum voor Islam in Europa, een voorstel van resolutie in te dienen en dat hier te bespreken. Het is niet voldoende dit even ter sprake te brengen en te zien wat ik daarmee doe. Ik kijk echt benieuwd uit naar de wijze waarop u daarnaar kijkt en naar de effecten die dit zou kunnen hebben. We kunnen daar dan een grondiger debat over voeren. Voordien zal ik me daar niet over uitspreken maar dat dit een zinvolle optie zou kunnen zijn, zal ik zeker niet ontkennen.

Wat de plaats van cultuur in het geheel betreft, is het juist dat de opvoeringen een nuttige maatschappelijke rol hebben. We moeten er wel voor zorgen dat we niet opnieuw vervallen in bijkomende opdrachten aan het culturele veld om op die manier de wereld beter te maken. In die val mogen we niet trappen. Die zaken komen nu van onderuit, worden zeer goed georganiseerd en wekken ook belangstelling. Als er dus wachtrijen zijn, is dat een uitdaging en moeten we nagaan of we kunnen zorgen voor bijkomende programmatie in deze moeilijke tijden van besparingen. We mogen echter niet in die val trappen waarbij de culturele wereld als vehikel zou worden gebruikt om een sociale opdracht al te sterk uit te bouwen. Dat mag, maar ik zal dat niet regisseren, ik laat de actoren daarin liever vrij.

Ik vind dit een goed debat. De vraag is nu hoe we dit een vervolg geven naast het feit dat u binnen afzienbare tijd nog eens mag vragen welke contacten er zijn gelegd en wat daarvan het resultaat is. Dat hoort zeker tot het gangbare werk.

De voorzitter: Het is duidelijk dat dit debat absoluut nog niet is afgerond en dat we het verder in deze commissie zullen voeren, ook al behelst het alle beleidsdomeinen.

Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Een kleine rechtzetting: in het Kunstendecreet staat heel duidelijk dat een van de voorwaarden interculturaliteit is. Dat kan een heel handig middel zijn. Het gaat niet om bijkomende opdrachten, maar om wat er eigenlijk vandaag al wordt verwacht.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Minister, in uw conclusie zegt u dat u geen initiatief zult nemen of zult regisseren inzake cultuur. De gemeenschappelijke plaats waar jongeren elkaar ontmoeten, is de school, van daaruit zal dus heel veel moeten vertrekken. Ik pleit er echt ook niet voor om dit in de bak van de leerkrachten te gooien. We kennen de problematiek daar. U hebt mooi geformuleerd dat de verschillende beleidsdomeinen het samen zullen moeten doen.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van de heer Jo De Ro tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de besparingen bij vzw 'de Rand' – 221 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van mevrouw Katia Segers tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de besparingen bij vzw 'de Rand' – 249 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van de heer Willy Segers tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de besparingen bij vzw 'de Rand' – 287 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Sinds ik deze vraag heb ingediend, heb ik al extra informatie gekregen via de pers en via onze eigen kanalen, maar ik zal ze toch nog stellen. Het is aan u, minister, om te oordelen of u nog informatie kunt geven naast het antwoord op de vragen.

Het is iedereen bekend dat het financieel moeilijke tijden zijn. Er moeten knopen worden doorgehakt en er worden besparingen uitgevoerd, zo ook in het bevoegdheidsdomein van de Vlaamse Rand. Ik denk dat de drie indieners van de vragen bezorgd zijn over de impact van de besparingen op vzw 'de Rand', die ongeveer 10 procent van haar werkingsmiddelen zou verliezen.

Vzw 'de Rand' is altijd een belangrijke partner geweest om het beleid in de Vlaamse Rand vorm te geven. Volgens de missie van vzw 'de Rand' moet de vzw bijdragen leveren tot de groei van een open en verdraagzame leefgemeenschap, die het Vlaamse karakter van de Vlaamse Rand respecteert, uitstraalt en dus versterkt. Met het oog daarop moet vzw 'de Rand' vanuit een Nederlandstalige profilering de leefkwaliteit voor de hele bevolking van de Vlaamse Rand bevorderen door op dynamische wijze en complementair aan wat al bestaat, sociaal-culturele activiteiten te ondersteunen en te organiseren, dienstverlening en informatie aan te bieden en maatschappelijke participatie te stimuleren.

De besparingen zullen er ongetwijfeld voor zorgen dat er binnen de werking van vzw 'de Rand' wijzigingen zullen worden doorgevoerd. Vandaar dat ik een aantal vragen heb ingediend.

Is er overleg geweest en wat heeft dat opgeleverd? Ik ga ervan uit dat er intussen contacten geweest zijn over deze besparingen. Wat betekenen de besparingen voor de vzw 'de Rand'? Gaan ze bepaalde taken of opdrachten nu minder moeten uitvoeren of anders? Hebben ze de volgende jaren bij het uitwerken van de gevolgen van de besparingen de nodige vrijheid om te bepalen welke wijzigingen ze doorvoeren? Ik verwijs naar hun eigen vraag om met bepaalde reserves te kunnen werken, waar dat voorheen moeilijk of niet ging.

– Mevrouw Elke Van den Brandt, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): De heer De Ro beklemtoonde zonet dat in het Vlaamse beleid voor de brede rand rond Brussel, de vzw 'de Rand' onmiskenbaar een heel centrale rol speelt. De vzw is verantwoordelijk voor verschillende

gemeenschapscentra, voor de bredere werking rond taalpromotie, voor RandKrant, voor de exploitatie van een documentatiecentrum en voor de coördinatie van het Gordelfestival. Het is dus een centrale actor in ons Vlaamse beleid. In dat opzicht is het enigszins merkwaardig dat vzw 'de Rand' heel zwaar wordt getroffen, terwijl in het regeerakkoord centraal staat dat het Vlaamse beleid de band tussen Brussel en de brede rand wil versterken.

De besparingsoperatie treft 'de Rand' toch wel hard. Naast de vermindering met 10 procent van de subsidies dient de vzw een structureel tekort weg te werken. Concreet impliceert dit dat 'de Rand' volgend jaar een half miljoen euro moet besparen. Dat zal voornamelijk op de werkingskosten van de verschillende deelwerkingen zijn, met name de gemeenschapscentra en de taalpromotie, toch twee kerntaken van de vzw. De besparingen zullen ook worden verhaald op de kosten van de druk en verspreiding van RandKrant.

De vzw heeft u, minister, de vraag gesteld om ervoor te zorgen dat de bestaande werkingsreserve van 'de Rand' de komende jaren zou kunnen worden ingezet. Deze reserve wordt momenteel om technische redenen geblokkeerd, hoewel die transparant en in overeenstemming met de samenwerkingsovereenkomst met de overheid is aangelegd.

Minister, kunt u toelichten op welke concrete activiteiten van vzw 'de Rand' deze besparing een effect zal hebben? Ongetwijfeld hebt u al overlegd met de vzw. Kunt u toelichten welke technische redenen ervoor zorgen dat de werkingsreserve geblokkeerd is? Plant u tegemoet te komen aan de vraag van vzw 'de Rand' om deze geblokkeerde werkingsreserve vrij te maken? Steunt u de vraag van vzw 'de Rand' om vanaf 2015 een bijkomend budget van 40.000 euro toe te voegen aan haar dotatie, met name om haar inbreng in het documentatiecentrum van de Vlaamse Rand, toch een belangrijk instituut, te vrijwaren? Dank u wel.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Ik sluit me aan bij de vragen van de collega's, die een bekommernis over de werking van de vzw 'de Rand' uitdrukken en vragen hoe de minister er tegenaan kijkt.

De manier waarop de vzw zal besparen werd bekendgemaakt door de raad van bestuur die op 13 oktober heeft vergaderd. Er zijn oplossingen voorgesteld. De besparingen vallen vooral in de werkingskosten van de verschillende deelwerkingen, waaronder de gemeenschapscentra en de taalpromotie, en bij de druk- en verspreidingskost van RandKrant. Zo lezen we op de website van vzw 'de Rand'. De bestaande deelwerkingen worden voortgezet, wat uiteraard essentieel is.

Om zekerheid te verschaffen over het feit dat dit besparingsplan zal volstaan om het financiële plaatje opnieuw op orde te krijgen, heeft 'de Rand' nu aan u, minister, gevraagd dat u er mee voor pleit dat de bestaande werkingsreserve van 'de Rand' de komende jaren kan worden ingezet. Volgens 'de Rand' wordt deze reserve thans om technische redenen geblokkeerd, hoewel ze volkomen transparant en in overeenstemming met de samenwerkingsovereenkomst met de overheid is aangelegd. Het gaat om Europese regels.

Het Vlaams Regeerakkoord vermeldt over een van de taken van vzw 'de Rand': "We zorgen ervoor dat de vzw De Rand en het agentschap Integratie en Inburgering in goede samenwerking een krachtig en vernieuwend taalpromotiebeleid voeren, waarvan het bereik en de resultaten voortdurend opgevolgd worden." Dat vraagt uiteraard de nodige middelen.

Minister, zult u er mee voor pleiten dat de bestaande werkingsreserve van vzw 'de Rand' de komende jaren kan worden ingezet? Welke bezwaren bestaan er juist tegen? Zal vzw 'de Rand' nog steeds het taalpromotiebeleid met het agentschap Integratie en Inburgering kunnen voeren? Hebt u overleg gehad met de vzw zelf over het toekomstige beleid na deze operatie?

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (CD&V): Ik was zelf van plan om deze vraag te stellen na de herfstvakantie. Soms begrijp ik het hier niet goed. Dit lijkt me anticiperen op een debat dat breder moet worden gezien in een begrotingskader. Ik zal mijn zelfdiscipline verminderen in de toekomst.

Wat nu voorligt, moeten we bekijken in een breder debat over alles wat we kunnen doen om de Vlaamse Rand zijn identiteit niet te laten verliezen. Om te beginnen denk ik dat uw partij, minister, net als de mijne, heeft gezegd dat dit de absolute prioriteit heeft: zorgen dat we de Vlaamse Rand versterken tegen de grotere internationaliseringsgolf. Toch gaan we nu besparen. Waren er echt geen andere mogelijkheden?

We zien bijvoorbeeld dat de provincie Vlaams-Brabant toch alles doet om de middelen te behouden die worden ingezet om wat dat Vlaamse Randbeleid betreft er zo goed mogelijk uit te komen.

Wat betekent dat nu voor de volgende jaren? Het is toch heel belangrijk dat we weten of we na één of twee woestijnjaren weer een oase in het vooruitzicht mogen stellen. Het is toch belangrijk dat de mensen die daarmee bezig zijn, weten wat de plannen voor de toekomst zijn om de continuïteit te verzekeren. Was er in dat besparingsplan echt geen andere oplossing? We hebben toch allemaal gezegd dat taalpromotie een mogelijkheid is in het sexyer maken van de Vlaamse Rand. Uit het jongste lezersonderzoek van de RandKrant blijkt dat ze beter gekend is dan vijf jaar geleden en de appreciatie ook hoger ligt. Ze heeft een echt duidelijke plaats gekregen in het regionaal informatieaanbod en de betrokkenheid van de lezers is ook verhoogd. Kon het echt niet anders? Zijn er geen alternatieven? We hebben immers echt wel nood aan de promotie van Vlaanderen in de Rand.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Dank u wel voor de bezorgdheid die ik deel. Ik heb intussen verschillende gesprekken gehad met vzw 'de Rand' over die besparingen. Ik wil u er wel op attent maken dat het niet zo is dat vzw 'de Rand' 10 procent moet inleveren. Voor alle duidelijkheid: vzw 'de Rand' heeft een dotatie van de Vlaamse overheid van 5,2 miljoen euro op jaarbasis. Die dotatie vermindert met 175.000 naar 5.042.000 euro. Dat is een besparing van 3,5 procent. Er zijn entiteiten in de Vlaamse overheid die veel zwaarder zijn getroffen. Ik vind het ook goed dat die besparing beperkt is.

Wat is het probleem? Zoals aangehaald, is er het gegeven dat vzw 'de Rand' een grote personeelslast heeft, en het gegeven dat er eigenlijk al een structureel tekort was van 300.000 euro. Er moest sowieso al worden bespaard. Los van de beslissing die de Vlaamse overheid zou nemen, moest men op het bestaande budget al een serieuze besparing doorvoeren van 300.000 euro.

Het wegwerken van dat deficit en de opgelegde besparingen zijn noodzakelijk en zijn haalbaar. Ik zal er ook voor zorgen vzw 'de Rand' de taken die ze voor ons uitvoert, zal kunnen blijven doen. Een besparing wordt gerealiseerd onder andere door minder subsidies aan derden. In sommige gevallen fungeert vzw 'de Rand' eigenlijk als een soort doorgeefluik, waarbij ze autonoom beslissingen neemt. Op

het doorgeven van subsidies aan derden, zal worden bespaard. Ook met betrekking tot de werkingskosten van de gemeenschapscentra, die een grote kostprijs hebben, wordt er bespaard. Vzw 'de Rand' zal de RandKrant iets anders invullen. Het instrument verdwijnt absoluut niet maar het zal gaan over een wisselende publicatie in een ander deel van de Vlaamse Rand. Op de gemeenschapskranten wordt een kleine besparing gerealiseerd. Men zou enkele personeelsleden niet vervangen wanneer die met pensioen gaan. Voor alle duidelijkheid: er is er geen sprake van het ontslaan van mensen, het gaat enkel over het niet vervangen van mensen die met pensioen gaan.

Het is inderdaad zo dat vzw 'de Rand' geblokkeerde reserves heeft. Dat is een begrotingstechnische discussie die mijn mogelijkheden en mijn verstand te boven gaat. Elke aanwending van die reserves is technisch-boekhoudkundig een uitgave en moet aanleiding geven tot een inkomst of een besparing elders om het evenwicht te behouden. Tot daar de boerenlogica van de ESR-problematiek. Ik heb zeker de bereidheid om na te gaan in welke mate we daaraan kunnen remediëren, maar ik kan ijzer ook niet breken, niettegenstaande mijn forse figuur. Ik ben ter zake gebonden aan de ESR-regels. Anderzijds is er ook de besparingsoefening die ons is opgelegd in het kader van de ruime Vlaamse overheid.

Ik steun de vraag van vzw 'de Rand' om vanaf 2015 een bijkomend budget van 40.000 euro toe te voegen aan haar dotatie. Ik zal daar ook aan tegemoet komen. Ik zal ervoor zorgen dat bij de begrotingscontrole de 40.000 euro wordt overgezet naar vzw 'de Rand'. Dat is weer iets begrotingstechnisch, maar ik zal dat initiatief nemen en die verschuiving effectief doorvoeren. Ik zal ook kijken of ik nog andere maatregelen uit de besparingen minstens kan milderen. Ik heb daarvoor enkele ideeën, maar zoals de heer Doomst terecht heeft aangehaald, maakt dat deel uit van de begrotingsdiscussie. Ik heb wel degelijk ideeën om ervoor te zorgen dat ons belangrijkste werkinstrument in het kader van het Randbeleid, namelijk vzw 'de Rand', maximaal haar slagkracht kan behouden en, wie weet, zelfs wat versterken. Ik wil daar initiatieven voor nemen.

Tot slot was er een concrete vraag naar het taalpromotiebeleid en de samenwerking met het Agentschap Integratie en Inburgering. Die samenwerking zal blijven bestaan. Vanaf 2015 wordt er een samenwerkingsovereenkomst gesloten tussen enerzijds vzw 'de Rand' en anderzijds het Agentschap Integratie en Inburgering.

Bedoeling daarvan is de ondersteuning van het taalbeleid en het taalpromotiebeleid, waarbij vzw 'de Rand' instaat voor het luik van de taalpromotie. Het effectieve taalbeleid is dan de taak van het agentschap Integratie en Inburgering. Op basis van die overeenkomst ontwikkelt en test vzw 'de Rand' de taalpromotieacties en -instrumenten op maat van de Vlaamse Rand. Die samenwerking zal blijven doorgaan. Ze krijgt concreet gestalte in 2015, in de vorm van een samenwerkingsovereenkomst.

Ik heb geregeld structureel overleg met vzw 'de Rand'. In het kader van de voorstelling van de beleidsnota's kan ik daar misschien wat dieper op ingaan. Dat is dan voor een volgende keer.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Minister, u had het over een aantal concrete besparingen, zoals mensen die op pensioen gaan niet vervangen. U stelde ook dat er in de gemeenschapscentra nog iets kan gebeuren. En het eerste wat u zei, was dat vzw 'de Rand' een doorgeefluik is voor subsidies aan derden. Als we daar gaan kijken, zijn er nogal wat subsidies die vzw 'de Rand' geeft aan organisaties rond taalstimulering. Komen er initiatieven op het terrein in gevaar? Hebben de

vzw 'de Rand' of mensen van uw kabinet of administratie al gesproken met die organisaties?

Het gebeurt aan derden, maar u spreekt met de eerste partij. Weten zij daar al van? Hebt u signalen ontvangen dat er eventueel minder aan taalstimulering zou worden gedaan? Het zou heel spijtig zijn mochten de gevolgen zeer groot zijn voor dat bijzondere aspect in de Rand.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp-a): Als ik het goed begrijp, is het de bedoeling om een aantal nummers van de RandKrant niet te laten verschijnen of niet te laten verdelen. Ik denk dat de RandKrant net een belangrijke rol speelt, alleen al voor het aspect van de taalpromotie. Gezien de sterke waardering voor de RandKrant, dreigt het gevaar dat, als er een breuk komt in de dynamiek van verschijnen, de krant een stuk van haar publiek kwijt zou raken en op die manier ook haar taak van taalpromotie zou verliezen.

Daarom wil ik u vragen om samen met vzw 'de Rand' te bekijken hoe die dynamiek van regelmatige verschijning zou kunnen worden behouden.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Ik dank de minister voor de toelichting en om al een eerste licht te laten schijnen op zijn plannen. De hele discussie zullen we binnenkort ten gronde voeren, maar ik denk dat op basis van de persberichten de hele problematiek toch al even bekeken mocht worden. Collega Doomst, we hadden ook van u een vraag verwacht, maar u was net de enige die er geen gesteld heeft.

Ik ben ook tevreden, minister, dat u aanhaalt de nodige inspanningen te willen blijven doen, ook in 2015. Wij wachten wat er uit de bus komt met betrekking tot de ESR-regeling. Dat kan misschien een stuk van de problemen oplossen, maar het zal niet evident zijn om dat te verkrijgen.

Tot slot vraag ik mij af of in het kader van het hele mediaverhaal rond de Vlaamse Rand ook niet moet worden gekeken naar de ervaringen die we in Brussel hebben. Daar worden de geschreven pers en de tv-beelden onder één groot platform gebracht. Zijn er op dat vlak eventueel ook efficiëntiewinsten te boeken, zonder de autonomie van de verschillende redacties in het gedrang te brengen? Dat zijn ideeën die we later ongetwijfeld kunnen bespreken. Alvast bedankt voor de antwoorden op deze vragen.

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (CD&V): Minister, ik hoop dat dit een scheur in de broek is die de vzw 'de Rand' moet overwinnen. Ik hoop dat dat de grote hap zal zijn, zodat we nog een broek over houden op het einde van het verhaal, om voldoende te kunnen werken op het terrein.

Deze besparing maakt dat we nog meer dan vroeger zo complementair mogelijk moeten werken met de andere partners, zijnde de provincie Vlaams-Brabant en de gemeenten. U weet dat wij ons breed openstellen voor samenwerking en eventueel zelfs voor financiële inbreng. De nood om samen te werken aan het beleid op het terrein wordt nog groter.

Tot slot hoop ik dat we tijdens de begrotingsbesprekingen een opijsting kunnen krijgen van wat vooral op het vlak van taalpromotie de weerslag zou kunnen zijn voor de verenigingen en acties op het terrein. Het blijkt immers dat we met die

kleinschalige initiatieven, bijvoorbeeld bij sportclubs, toch succes hebben. Het zou zonde zijn mocht dat vervallen, want dat zijn net de terreinelementen die we nodig hebben.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Vzw 'de Rand' is een autonome vzw met een raad van bestuur. Het enige wat wij doen als overheid, is een dotatie geven. De specifieke besteding van die dotatie en de besparingen op de dotatie, zijn een beslissing van vzw 'de Rand'. Ik kan wel enigszins sturen vanuit de Vlaamse overheid, maar de beslissingen liggen bij de vzw, die beheerd wordt door een autonome raad van bestuur. De details liggen daar.

Hoewel de besparing op de Vlaamse Rand maar 3,5 procent is, wil ik ook het engagement aangaan om te bekijken of ik die besparing en de effecten ervan nog kan milderen door hier en daar een verschuiving door te voeren. Een eerste verschuiving die ik al zeker doe, is die van 40.000 euro naar vzw 'de Rand'.

Ik hoop op dat vlak nog een bijkomend initiatief te kunnen nemen, gelet op het feit dat ik, samen met veel andere collega's, zoveel belang hecht aan het Vlaamse Randbeleid.

De voorzitter: De heer Persyn heeft het woord.

De heer Peter Persyn (N-VA): Ik had het genoegen afgelopen vrijdag de minister te mogen vervangen voor het jubileum van tien jaar bibliotheek in Kraainem. De minister was gevorderd voor een ander jubileum, een tienvoud, namelijk 100 jaar Grote Oorlog. Ik heb het genoegen gehad om de voorzitter en de directeur van vzw 'de Rand' te spreken. Zij waren opgetogen dat er slechts 175.000 euro gekort was, een dikke 3 procent. Ze gaven ruitelijk toe dat de andere besparing sloeg op opgebouwd werkingstekort dat te maken had met personeelslast, een omgekeerde piramide met een zware anciënniteitslast. Ik had de indruk dat er een grote vrijmoedigheid was. Er waren ook heel veel vrijwilligers die dat allemaal goed hebben opgevat. Er was heel veel animo. Ik had de indruk dat de pil van de lichte reductie, die zoals u zegt lineair zal worden doorgevoerd via doorgeefluiken naar alle initiatieven op het terrein, in de hoofden eigenlijk al was verteerd.

De voorzitter: Ik beseft dat het reglement eigenlijk niet toeliet dat er nog andere mensen het woord nemen, maar ik zal flexibel zijn.

Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): We moeten ons ervoor hoeden de besparingsoperatie helemaal te minimaliseren. Een besparing van bijna 0,5 miljoen euro op de werking blijft 10 procent van de werking van vzw 'de Rand'.

Ik heb mijn vraag vooral gesteld vanuit een bezorgdheid. Ik weet dat wij allemaal het Vlaamse Randbeleid heel belangrijk achten. Vzw 'de Rand' is een van de centrale actoren in dat beleid. We mogen absoluut niet het signaal geven dat we hun wezenlijke taak willen ontnemen. Die bezorgdheid wil ik meegeven. In dat licht vind ik het heel belangrijk dat de gesprekken – en ik ben blij dat u ze al voert – niet alleen gaan over de besparingen vandaag, maar dat de vzw 'de Rand' een heel belangrijke actor en partner is, ook in het opmaken van uw beleidsnota. Het is heel belangrijk om de komende weken heel vaak samen te zitten met die vzw.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van de heer Jo De Ro tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de mogelijke negatieve financiële gevolgen van het bevriezen van de lokale integratiesubsidies voor de gemeenten en steden uit de Vlaamse Rand
– 222 (2014-2015)**

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Collega's, ik excuseer mij bij sommige collega's die gisteren ook in de commissie Bestuurszaken en Binnenlands Bestuur aanwezig waren. Ik heb dezelfde vraag daar ook aan minister Homans gesteld, omdat zij de operatie van de integratie van verschillende middelen in het Gemeentefonds coördineert.

Minister, collega's, in het regeerakkoord lezen we dat we een aantal sectorale subsidies zouden worden geïntegreerd in het Gemeentefonds. Ik zal de passage niet voorlezen, want onze tijd is te kostbaar.

Onze fractie staat zeker achter het principe om een aantal vereenvoudigingen door te voeren. De maatregel is daar ook uit voortgekomen. Maar een aantal gemeenten en steden uit de Vlaamse Rand maken zich zorgen over mogelijke negatieve financiële gevolgen van deze maatregel, omdat er ook gesteld werd dat de verdeling van al die middelen de komende jaren zou gebeuren op basis van de verhouding in 2014. Dat zou ook gelden voor de middelen voor het integratiebeleid.

Daarnet ging het over taalstimulering en internationalisering van de Rand. Het was niet tot onze verbazing, maar wel tot de verbazing van collega's buiten ons werkingsgebied, dat op het einde van de vorige legislatuur, toen de toenmalige minister van Integratie, Bourgeois, zijn lijst bekendmaakte van steden en gemeenten die vooruitgingen in middelen, bleek dat heel wat steden en gemeenten in de Vlaamse Rand zijn vooruitgegaan. De verhouding tussen 2014 en 2019 toont voor die steden en gemeenten een stijgend budget. Ik heb van een aantal gemeenten het groeiritme dat in die omzendbrief verrat, ook weergegeven in de schriftelijke tekst van mijn vraag.

Als we een bevrozing, een verdeling op basis van 2014, zouden krijgen, is dat in het bijzonder nadelig voor de Vlaamse Rand. Ik hoef jullie niet uit te leggen dat bij ons niet alleen de bevolking snel stijgt, maar ook de internationalisering. Als je de criteria bekijkt waarop de middelen van het integratiebudget worden verdeeld, gaat het net over het aantal mensen van vreemde origine, het percentage ten opzichte van de huidige bevolking, het percentage van mensen van vreemde origine binnen de groep van werklozen. Die cijfers bewijzen wat we op het terrein al langer zien, maar naast die vaststelling geven de cijfers en die middelen aan steden en gemeenten in de Vlaamse Rand mogelijkheden om daaraan te verhelpen.

Minister, op basis van een aantal contacten met gemeentebesturen, wil ik u een paar vragen voorleggen. In een recent verleden hebben een aantal gemeenten in de brede rand rond Brussel de nadelen ondervonden van een aantal onbegrijpelijke besparingen of wijzigingen in het beleid. Zo werden in de gemeenten Asse, Halle, Drogenbos, Liederkerke en Vilvoorde de middelen voor maatschappelijk kwetsbare jongeren verminderd of geschrapt.

Minister, was u, als minister van de Vlaamse Rand, zich ervan bewust dat er een mogelijke bevrozing zat aan te komen die zeer nadelig is voor de gemeenten in

ons werkingsgebied? Hebt u overleg gepleegd met uw collega's om die situatie aan te kaarten? Zult u bij de uitwerking van deze maatregel van het regeerakkoord aan uw collega's vragen om een Vlaamse Randtoets uit te voeren, ten einde een correctie mogelijk te maken?

Mijn enige bijkomende vraag dan. Aan de groep van een vijftigtal steden en gemeenten waarvoor minister Bourgeois eind 2013 aankondigde middelen te hebben voor integratie – een maatregel op het einde van de vorige legislatuur – is de boodschap gegeven dat ze een tussentijdse instap zouden kunnen doen. De gemeenten in onze regio die het hoogste budget zouden kunnen ontvangen als ze zouden instappen, zijn Drogenbos, Wezembeek-Oppeem, Sint-Genesius-Rode, Tervuren, Overijse en Hoeilaart.

Minister, uw collega-minister zei gisteren dat ik me niet te veel zorgen zou moeten maken over wat er al is beslist. Op 30 oktober zouden al de andere gemeenten die zouden moeten kunnen instappen, een bericht krijgen of dat effectief gebeurt, of u daar goed nieuws voor zou hebben. In ons werkingsgebied in de Rand, in de zes maar ook de andere gemeenten, scheelt dat een slok op de borrel. Het gaat tenslotte over jaarlijkse middelen tussen 50 en 150.000 euro. Voor kleine gemeenten is dat niet niks, zeker om aan integratiebeleid te kunnen werken.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Op de vraag of de minister van de Vlaamse Rand zich bewust is dat het bevroren van de lokale integratiesubsidies op het niveau van 2014 vooral nadelig is voor de gemeenten van de Vlaamse Rand, is mijn antwoord: neen, ik ben me daar niet van bewust, want dat zal ook niet zo zijn. Zelfs integendeel. Eigenlijk is het een positieve zaak. De vooropgestelde groei, of in sommige gevallen misschien een krimp, blijft zo. We gaan dat pad niet verlaten. Bij de integratie in het Gemeentefonds zullen de gemeenten niet worden vastgeprikt op het bedrag van 2014, maar zullen we ook in de volgende jaren het groeipad blijven volgen zoals vooropgesteld. In 2015, 2016 en later zullen de overeenkomstige bedragen worden ontvangen zoals ze zijn opgenomen in het ministerieel besluit dat in 2013 is genomen.

Uiteindelijk is die regeling positief voor alle gemeenten in de Vlaamse Rand. Men heeft een heel goede beleidsmaatregel genomen. Vroeger werden de gemeenten gefinancierd op basis van een historische enveloppe voor een lokaal integratiebeleid. Vervolgens heeft minister Bourgeois, als minister van Inburgering en niet als minister van de Vlaamse Rand, een overgangsfase ontwikkeld om de pil te verzachten voor degenen die wat minder zouden krijgen. Vanaf 2016 zou men volledig financieren op basis van objectieve criteria, zoals het aandeel van personen van vreemde herkomst ten opzichte van de totale bevolking, het aantal personen van vreemde herkomst zelf en enkele achterstandsindicatoren.

Aangezien de historische enveloppe niet overeenstemde met de realiteit, is het een goede zaak voor alle gemeenten van de Vlaamse Rand dat die financiering zal worden afgestemd op objectieve criteria en dus op de realiteit. Dat betekent dat dit voor alle tien gemeenten in de Vlaamse Rand die via die weg financiële middelen krijgen, leidt tot een groeipad. Om een lukraak voorbeeld te geven: Vilvoorde krijgt in 2014 132.000 euro. Door de overgangsperiode wordt dat in 2015 al 160.000 euro, om in 2016 op een bedrag van 189.000 euro uit te komen. Dat is toch een goede zaak. Dit is dus eigenlijk voor alle gemeenten van de Vlaamse Rand een positieve zaak. Ze krijgen allemaal meer middelen. Ik hoop dat ze die middelen dan ook zullen spenderen aan dat lokale integratiebeleid. Daar ga ik van uit.

De tussentijdse instap is een bevoegdheid van de minister van Inburgering. Daar heb ik geen zicht op en geen zeg over.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Minister, bedankt voor deze geruststelling. Eén zaak valt me wel op in deze discussie. Als ze die cijfers bekijken, vragen mensen me hoe het komt dat in mijn regio de gemeenten er financieel op vooruitgaan op dat terrein. Ik leg dan uit wat de criteria zijn en dat het eigenlijk logisch is dat, als je de veranderingen in de Rand kent, de budgetten die daaraan zijn gekoppeld ook stijgen. Het leert me wel dat bovenop het werk aan begrotingen en beleidsnota's, u en ook wij allemaal een belangrijke taak hebben voor de veranderingen en evoluties in de Vlaamse Rand en Brussel. In deze commissie zijn we toch met die twee bezig.

Als er hier provinciale debatten zijn over economische zaken die gebeuren in West-Vlaanderen, Antwerpen, Brussel of het Gentse havengebied, zijn onze collega's daar heel sterk in geëngageerd. Wij hebben dan ook een promotionele en pedagogische taak als woordvoerder, niet alleen van onze eigen regio, maar ook binnen onze fracties. We moeten de aandacht daar blijven op vestigen. Hier gaan we vooruit, maar in deze commissie zullen we ook nog wel debatteren over de achterstand die we in de Rand hebben opgelopen inzake onderwijs en welzijn, zeker in vergelijking met de rest van Vlaanderen.

Op dit punt hebben de gemeenten echt wel een mooie sprong gemaakt. Ik hoop dan ook dat die gemeenten zullen doen wat wij doen: niet alleen die middelen gebruiken voor integratie, maar er zelf ook nog een schep bovenop doen.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Mijnheer De Ro, u had het over het draagvlak voor een Vlaamse Randbeleid. Minister-president Bourgeois heeft in zijn hoedanigheid als minister van Integratie en Inburgering een moedig beleid gevoerd. De subsidiëring werd niet langer gebaseerd op historische enveloppes, maar op de realiteit. Dat heeft tot gevolg dat sommige grote steden erbij inschieten, maar dat steden en gemeenten die effectief in realiteit veel meer dan anderen worden geconfronteerd met de problematiek, 'loon naar werk' krijgen. Dat is een goede evolutie, die niet zonder slag of stoot is gebeurd, maar het was een moedige beslissing.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de uitspraken van de minister-president over de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap – 247 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Katia Segers

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Voorzitter, minister, mijn vraag was oorspronkelijk aan de minister-president gericht omdat ze gebaseerd is op enkele uitspraken van hem tijdens een Voka-lunch over de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap. Ik schets kort hoe hij daartoe is gekomen en wat de visie van sommigen in het Vlaams Parlement op die metropolitane gemeenschap was in het vrij recente verleden.

Nog vóór de zesde staatshervorming is dit thema hier regelmatig aan bod gekomen. De toenmalige Vlaamse Regering was vrij zwijgzaam over de oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap. De laatste vraag daarover dateert van eind februari 2014. Minister Bourgeois antwoordde toen dat daarover in de schoot van de Vlaamse Regering nog met geen woord werd gesproken. Het was niet toevallig dat de toenmalige minister van de Vlaamse Rand, een N-VA-minister, verwees naar uitspraken van de minister-president over die Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap omdat de partij daar helemaal niet over te spreken was. Die partij stelde toen en doet dat nog steeds: "Het lijkt een instrument om het Waalse en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest inspraak te geven in Vlaanderen en een omweg om Brussel uit te breiden. Zeggenschap verwerven over de Brusselse ring en de creatie van een corridor tussen Brussel en Waals-Brabant lijken de echte doelstellingen."

Ondertussen is er het nieuwe Vlaamse regeerakkoord, waarin daarover niet veel staat. Ook in de Septemberverklaring en op andere momenten hebben we weinig gehoord over de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap. Op de Voka-lunch had ik de indruk dat minister-president Bourgeois een opening maakte. Dit is dan ook opgenomen in de zesde staatshervorming, alhoewel er dus in het Vlaams regeerakkoord niet veel over wordt gezegd. Er moet duidelijkheid komen, zeker vanuit bepaalde hoek. Bent u tegen de metropolitane gemeenschap? Welke initiatieven zal de Vlaamse Regering ter zake nemen? Ik hoop dat u niet zult antwoorden – zoals in vele andere dossiers – dat u de zesde staatshervorming loyaal zult uitvoeren. We zouden appreciëren dat u dit een stille dood laat sterven en dat de Vlaamse Regering geen enkel initiatief neemt. Ik verwijs nog naar een motie vanuit enkele gemeenten – misschien zelfs de uwe, maar dat ben ik niet zeker – waarin wordt gepleit om de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap niet te erkennen. Ook binnen de Vlaamse beweging bestaat daar heel wat protest over.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Minister, ik benadruk dat de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap niet verengd mag worden tot een louter communautair verhaal van ruzie en juridische conflicten. Integendeel, ze beoogt een samenwerking in het belang van alle Vlamingen, Brusselaars en Belgen. Brussel is de economische motor van het land. De stad biedt als omgeving de mogelijkheid aan vele Vlamingen om te werken en hun gezinnen te voorzien van een goed leven. Rekening houdend met het schaarse aspect van tijd moeten we het leven van de burger gemakkelijker maken en niet moeilijker.

Ik verwijs naar een artikel van 8 november in Brussel Deze Week waarin de minister-president de klemtoon legt op samenwerking met Brussel via de opstelling van een gemeenschappelijke agenda en aandacht heeft voor onze gemeenschappelijke belangen met zeer concrete uitdagingen, zoals mobiliteit en tewerkstelling. Gewestmateries stoppen echter niet aan een grens, integendeel. Een grensoverschrijdend samenwerkingsakkoord tussen verschillende gewesten, gemeenten, provincies en de federale staat kan Brussel maar ook Vlaanderen werkelijk laten bloeien en Vlamingen laten genieten van de veelzijdigheid van onze gemeenschappelijke hoofdstad.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Voorzitter, ik wil even op de bedenkingen van de heer Sintobin inpikken. De visie in de Vlaamse Rand en, bij uitbreiding, de hele Vlaamse ruit rond Brussel, is dat er verbanden zijn tussen Brussel, de Vlaamse Rand en de Vlaamse ruit. Ik denk hierbij onder meer aan mobiliteit, ruimtelijke ordening en de arbeidsmarkt. Dit is vrij evident. Het zou gek zijn die aspecten vanop een eiland te bekijken.

In die context vind ik dat de heer Sintobin vrij snel over een aantal zaken heen gaat. Er zijn meermaals samenwerkingsakkoorden gesloten. De VDAB en Actiris werken samen met betrekking tot werkzoekenden en de databanken. Ook in verband met ruimtelijke ordening is er samenwerking. Die techniek inzake samenwerkingsakkoorden maakt net duidelijk dat we over twee aparte regio's met eigen bevoegdheden praten. Er is echter een geest van samenwerking.

Mijnheer Sintobin, het is duidelijk de bedoeling samen iets te tonen. Dat is heel wat anders dat wat u in de schoenen van de minister-president tracht te schuiven. Eerlijk gezegd, denk ik dat we de woorden van de minister-president in die zin moeten interpreteren. Ik neem aan dat de minister dit in zijn antwoord zal toelichten.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, ik sluit me aan bij de stelling van de heren Segers en Bajart. We kunnen niet ontkennen dat de Vlaamse overheid in Brussel al een actief beleid voert. Dit gebeurt natuurlijk tegelijkertijd met het beleid dat de Franse Gemeenschap voert. Daarnaast zijn in Brussel natuurlijk ook veel andere overheden actief.

Mijnheer Sintobin, Brussel heeft nood aan een goede samenwerking. Ik hoop dat u het interview hebt gelezen. Er staat wel degelijk in dat er grote problemen zijn. Er is in Brussel een grote werkloosheid. Er is een armoedeprobleem. Er zijn in Brussel in verhouding meer faillissementen. De stadsvlucht vormt een probleem. Brussel heeft echter ook verschillende troeven.

De Vlaamse Rand heeft ook bepaalde problemen. Er bestaan reeds belangrijke samenwerkingsakkoorden tussen het Vlaamse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest die in het belang van Vlaanderen, de Vlaamse Rand en Brussel zijn. De samenwerking tussen Vlaanderen en zijn hoofdstad moet dan ook een tweerichtingsverkeer zijn.

De meerwaarde van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel is reeds duidelijk. De Brusselse Vlamingen, maar ook de Franstaligen en de anderstaligen, erkennen ondertussen het belang van die Vlaamse aanwezigheid, zoals het Nederlandstalig onderwijs en de Vlaamse culturele tempels in de hoofdstad. Er moet uiteraard respect zijn en blijven voor elkaars grenzen en uiteraard ook voor elkaars bevoegdheden in Brussel.

De Vlaamse overheid heeft er duidelijk voor gekozen in Brussel een actief beleid te voeren en om actief aanwezig te zijn. De Franse Gemeenschap heeft daarentegen voor een Fédération Wallonie-Bruxelles gekozen. Het is nog niet duidelijk wat dit precies inhoudt. Zoals de heer Segers al heeft gesteld, is Brussel geen eiland. Brussel heeft er alle belang bij goed met Vlaanderen samen te werken.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Voorzitter, er is me gevraagd de uitspraken van de minister-president en het standpunt van de Vlaamse Regering te duiden. Dat zijn zware verantwoordelijkheden voor een eenvoudig minister. Ik zal een poging ondernemen.

Ik heb het artikel in Brussel Deze Week tot op het einde gelezen. Op het einde staat de volgende passage: "Opmerkelijk is dat Bourgeois een Vlaanderen ziet dat 'ten volle zijn bevoegdheden moet benutten om zo tot bilaterale akkoorden te komen' met en in Brussel". Dit klinkt enigszins anders dan het plaatje dat de vraagsteller heeft geschetst.

Het gebeurt wel eens dat de samenvatting of de interpretatie van een journalist niet volledig met de realiteit overeenkomt. Het gebeurt occasioneel dat hier wat speling op zit. Vermoedelijk is er enige verwarring tussen het bilateraal overleg en de metropolitane gemeenschap.

De minister-president, de minister van de Vlaamse Rand en de hele Vlaamse Regering pleiten consequent voor bilateraal overleg en voor akkoorden. Dat staat duidelijk in het Vlaams regeerakkoord: "We willen in bilateraal overleg gaan met de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en desgevallend van het Waalse Gewest over dossiers met betrekking tot onder meer mobiliteit, werk en ruimtelijke ordening die beide gewesten aanbelangen en samenwerken om concrete uitdagingen die zich ter zake stellen aan te pakken." Het belangrijkste woord in deze passage slaat op de bilateraliteit. Het gaat bovendien om gewesten.

Ik heb overigens zelf al een gesprek gevoerd met mijn Brusselse homoloog, Brussels minister van Mobiliteit Smet. De minister-president heeft al gesprekken met minister-president Vervoort en met minister-president Magnette gehad. We voeren die gesprekken vanuit het oogpunt dat we het leven voor iedereen gemakkelijker willen maken.

Mijnheer Sintobin, u hebt naar de territoriale integriteit van Vlaanderen verwezen. Ik citeer even een groot staatsman: "Dat is evident." Die integriteit wordt onverkort gehandhaafd.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Minister, ik dank u voor uw kort antwoord. Meestal moeten we ministers voor hun uitgebreid antwoord bedanken. Dit antwoord was kort.

Uw opmerking over de meningen van journalisten en de realiteit klopt natuurlijk. We kunnen daar zeker over meespreken. Uw reactie en de reacties van de andere sprekers verbazen me echter op een punt. Wij zijn natuurlijk niet tegen de samenwerking met onze hoofdstad Brussel.

Wanneer Vlaanderen die metropolitane gemeenschap op poten zet, wat is dan de reactie van de Vlaamse Regering ten opzichte van die Fédération Wallonie-Bruxelles? Zullen wij toelaten dat die fédération zeggenschap heeft over de mobiliteit in Vlaanderen? Zullen wij toelaten dat die fédération zeggenschap heeft over de optimalisatie van de ring naar aanleiding van de mogelijke bouw van een eurostadion in Brussel? Erkennen wij die Fédération Wallonie-Bruxelles? Zullen wij daar samenwerkingsakkoorden mee afsluiten? Dat was de teneur van mijn vraag.

Ik zit hier intussen al lang genoeg om te weten dat er moet worden samengewerkt, temeer omdat wij Brussel nog altijd als onze hoofdstad beschouwen. Maar blijkbaar hebben een aantal mensen mijn vraag of visie verkeerd begrepen. Uit dat artikel in Brussel Deze Week leid ik impliciet af dat wij die Fédération Wallonie-Bruxelles erkennen. En daar wil ik graag een duidelijk antwoord op van de Vlaamse Regering.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.